

World Master Pianists

Director: Friso Verschoor

Representation in NL/BE/LUX

Email: contact@worldmasterpianists.com

Phone: +31-6-53558188

Website: <http://worldmasterpianists.nl/>

TROUW - REVIEW

MIKHAIL PLETNEV

13 Februari 2018

Recensie

De weergaloze hommage aan Rachmaninov van klankmagiër Pletnev

Mikhail Pletnev.Beeld (credit Mat Hennek)

World Master Pianists

Director: Friso Verschoor

Representation in NL/BE/LUX

Email: contact@worldmasterpianists.com

Phone: +31-6-53558188

Website: <http://worldmasterpianists.nl/>

Klassiek: Mikhail Pletnev Rachmaninov

Christo Lelie 13 februari 2018

De gelegenheden om de welhaast legendarische klankmagiër Mikhail Pletnev live te kunnen horen, zijn schaars. Zeven jaar maar liefst had de Russische pianist geen recitals meer gegeven toen hij in 2014 in de Grote Zaal van het Concertgebouw weer zijn opwachting maakte.

En zondag was hij daar opnieuw voor een bijzondere Rachmaninov-hommage. Op 28 maart is het 75 jaar geleden dat Sergei Rachmaninov overleed. Vooruitlopend op die herdenking toert Pletnev langs de concertzalen met een geheel aan deze grote componist gewijd recital.

Door die combinatie van pianist en componist waren veel pianoliefhebbers vol verwachting naar het Concertgebouw gekomen. En die verwachtingen werden volledig waargemaakt, want Pletnev bleek in topvorm.

Zoals hij als een sfinx, geconcentreerd, zonder enige overbodige beweging musiceerde, leek het wel of pianist Rachmaninov zelf achter de vleugel zat. Pletnev heeft een zelfde ruimtelijke, lucide en extreem kleurrijke speelwijze, zoals die te horen is op Rachmaninovs oude plaatopnamen. Groot verschil tussen componist en vertolker is dat Rachmaninov altijd glashelder speelde; Pletnev musiceert daarentegen afwisselend kristalhelder, dan weer juist vaag en omfloerst, soms bijna schetsmatig.

Voor de pauze stonden elf korte stukken op het programma. Als opening diende de overbekende Prelude in cis uit opus 3, gevolgd door drie karakterstukken uit ditzelfde opus en vijf Preludes. In deze muziek klonk de vleugel zoals die nog nooit geklonken heeft in het Concertgebouw. Deels kwam dat doordat Pletnev niet de gebruikelijke Steinway bespeelde, maar een Shigaru-Kawai-vleugel, al lag

de oorzaak van die bijzondere klanksensatie toch vooral aan Pletnevs werkelijk onnavolgbaar gevarieerde toucher.

Niet alleen de vleugel, maar ook Rachmaninovs noten klonken vaak anders dan anders, dankzij Pletnevs opvallend vrije tekstinterpretatie. Zo liet hij op weergaloze wijze de impressionistische kanten van diens muziek uitkomen, vooral in de weergaloos vertolkte Etude-tableau opus 39 nr. 7.

Na de pauze zette Pletnev zijn tanden in een werk dat zowel voor de pianist als voor het publiek een stevige kluit bleek: Rachmaninovs Eerste sonate in d. Veel minder toegankelijk dan de Tweede sonate vanwege de weinig geprofileerde vorm en het ontbreken van pakkende thema's. Des te knapper was het dat Pletnev zijn luisteraars wist te fascineren door in die complexe notenbrij Rachmaninovs volle klankpracht te etaleren.

Toegift

Merkwaardig was wel dat Pletnev in zijn toegiften Rachmaninov niet meer liet terugkomen. Beethovens Rondo in C, opus 52/1 speelde hij bizar on-klassiek. En in een glitterende - eigen?- parafrase van Johann Strauss' 'An der schönen blauen Donau' liet hij tenslotte overtuigend blijken dat hij de virtuoze, schmierende speeltrant van Rachmaninovs tijdgenoten als Leopold Godowsky of Josef Hofmann volledig beheerste.